

ABSTRAKT

Princip dvojího účinku má velmi dlouhou historii a dodnes hraje důležitou roli v současných etických a bioetických diskusích. V posledních desetiletích však byla platnost tohoto principu vážně zpochybněna a mnozí autoři popírají, že může sloužit k řešení vážných etických dilemat. Zvláště konsekvenencialisté tvrdí, že princip dvojího účinku, ukotvený v etice příznávající etický význam našim intencím, není platným morálním principem. Jejich postoj sleduje dlouhou tradici v etice, podle níž intence nehrají žádnou roli v morálním hodnocení lidského jednání.

Tato disertační práce si klade tři cíle: **i)** V průběhu interpretace a analýzy díla Tomáše Akvinského se pokouší ukázat, že Akvinský se jako první zabýval jednáním s dobrými i špatnými důsledky a je možné ho považovat za otce zakladatele následující etické tradice využívající princip dvojího účinku. **ii)** Za druhé, disertace ukazuje, že z historického hlediska je nadále neadekvátní hovořit o „principu dvojího účinku“. V morální tradici od 13. století do současnosti bylo předloženo více verzí principu dvojího účinku, z nichž každý byl situovaný v jiném morálním a teoretickém kontextu. **iii)** Pokud přijmeme tezi, že intence morálních aktérů jsou důležité v etickém hodnocení jejich jednání, je možné hájit platnost principu dvojího účinku a jeho aplikaci na řešení morálních dilemat.

KLÍČOVÁ SLOVA: etika, bioetika, princip dvojího účinku, trolleyologie.